

عنوان مقاله:

بررسی انعکاس کهن‌الگوهای آنیما و سایه در شعر پست‌مدرن با تکیه بر اشعار سید مهدی موسوی

محل انتشار:

فصلنامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 15، شماره 20 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سکینه هژبر لاکه - دانشجوی دکتری گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد آستارا، دانشگاه آزاد اسلامی، آستارا، ایران

خسرو جلیلی کهنه شهری - استاد گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد آستارا، دانشگاه آزاد اسلامی، آستارا، ایران

احمد رضا نظری چروده - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد آستارا، دانشگاه آزاد اسلامی، آستارا، ایران

خلاصه مقاله:

نقد کهن‌الگویی، علم بررسی نشانه‌ها و نمادهایی از لایه‌های درونی خالقان آثار هنری است. نظریه کهن‌الگوهای کارل گوستاو یونگ، بر این مبنا است که شخصیت هر فرد، از لایه‌های درونی متعددی تشکیل شده که با ضمیر ناخودآگاه جمعی در ارتباط است. از جمله برجسته‌ترین این کهن‌الگوها می‌توان به آنیما و سایه اشاره کرد. هدف از این پژوهش بررسی اشعار پست‌مدرن با تکیه بر دو کهن‌الگوی سایه و آنیما است تا جایگاه این دو لایه درونی در اشعار شاعر و نمادهای مرتبط با این دو کهن‌الگو شناسایی شوند. نتایج نشان داد که شاعر با وجود تأکید بر اصول پست‌مدرنیسم، باز در چارچوب قالب‌های ضمیر ناخودآگاه جمعی قرار گرفته و مجبور به پیروی از ساختارهای نشانه‌گذاری شده کهن‌الگوهاست. در این میان کهن‌الگوی سایه، قدرت محکم‌تری در شخصیت شاعر دارد. او بر گره‌خوردگی سایه و تاریکی و بر ویژگی سکوت و یاریگری آنیما بیشتر از سایر جلوه‌ها پرداخته است. همچنین مشخص گردید که موسوی، نمادهای پنجره، جلاد، دایره، دراکولا، آسمان تار و قصاب را به نمادهای معمول سایه افزوده و برای آنیما نیز از نشانه‌های مرسوم معشوق، صبح، مادر، همسر، دریا، ابر و نور بهره برده است.

کلمات کلیدی:

شعر پست‌مدرن، نقد کهن‌الگویی، ضمیر ناخودآگاه جمعی، کهن‌الگو، یونگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1154306>

